

De geheimzinnige roverhoofdman

Geknipt uit

In de periode van

t/m

— op te ruimen, een klein deel kipbare voor tot aan erfat aanbouden en zwaar nog tot dien in het begin dezer diverse pluimvee-ten pluimvee aan- teld kan dan ook toe op de Veluwe den productieven- tield. Aangenomen vier tot zes weken a nagenoeg geheel perking is voltooid. schijnen de pluim- plan te zijn, hui- tijd aan te houden. rdpunt uit: als we en, dan maar met- che pluimveemarkt ng met de meeste Veluwe — de aan- et bijzonder groot, aanmerkelijk meer poelers als groot- markt aanwezig was. e groote aanvoer er veel kooplust, en de er was — iets el — was dan ook n de maximumprijs- inge aanvoer op de voemarkt was sch- aar, want op den de vorige week lie- het groote aanbod t vele aanvoerders ndelaren, blijkbaar e, op de nu gehou- aan te voeren, om n. Die handelaren n flinke partij kip- en, konden van de- chengang profitee- had een vrij vlug- jnen was gedrukt.

Deze verhoogde toelagen zijn echter niet opgenomen in de C.A.O. en zijn mitdien evenmin algemeen verbiadend verklaard. — (A.N.P.)

te zijn, dan werd de groenter, van wien de winkelier had gekocht, opgezocht en zijn geheele voorraad in beslag genn- men. Om deze voorraden niet aan de

wichtig onderdeel van onze voedsel- rziening als dat van groenten en fruit onredelijk hoge prijzen te laten voor- bestaan.

den. Doch daar zij regelmatig stalen is het toch een belangrijk bedrag, waarvoor zij hun patroon benadeelden.

De geheimzinnige roverhoofdman

Beroek bij Wolle Waf. 85

85

Op een mooie zomeravond zat Tom Poes voor de deur van zijn huisje uit te kijken over de heuvels. Hij ver- veelde zich een beetje, want er was de hele dag niets belangrijks gebeurd en de avond belooftde al even saai te worden.

— Ik zou best eens naar Wolle Waf kunnen gaan, dacht hij. Het is eigenlijk niets aardig, dat ik nog niet bij hem ben geweest na mijn laatste avonturen. Bovendien weet Wolle altijd alle nieuwtjes hier uit de buurt en misschien is daar wel iets interessants bij. Ja, dat moest ik maar eens doen.

Tom Poes sloot de deur en ging op pad.

Het was een hele wandeling naar Wolle Waf, hoewel dat zijn naaste buurman was. Het huis van Tom Poes stond tamelijk afgelegen, moet je weten. Maar, zoals ge- regd, het was mooi weer, de zon schen en de merels sloten hun avondlied, zodat Tom Poes daar niet tegen op zag. Hij stapte flink door en na een halfuurtje kon hij het platte dak van Wolle's huisje al zien.

Wolle Waf was net bezig om zijn bloemetjes water te geven. Dat deed hij altijd als het een warme dag was geweest, want hij was een goede tuinman met hart voor zijn planten.

Maar erg avontuurlijk was hij niet, die Wolle.

Het tevredenste was hij wanneer hij zijn huishouding kon doen, zijn potje kon koken en zijn tuintje kon verzorgen. Daarom schrok hij gewoonlijk als hij Tom Poes aan zag komen. Wanneer die bij hem op visite was, praatte hij gewoonlijk over niets anders dan over de avonturen, die hij beleefd had en dat maakte Wolle altijd erg onrustig. Maar dit keer dacht hij bij zichzelf: — Vanavond wil ik nu eens niet over de avonturen van Tom Poes praten, nee, ik heb deze keer zelf een nieuwtje waar hij van op zal kijken.

persuadeert... K.G. Peel-turf- soorten. Bons „brands recht op: één e PETROLEUM. Geldig voor 3 16 Juni tot en voor kookdoele SCHEERZEEP Bon voor ma 50 gram sche scheercreme, of van 1 Mel tot PRIJSVERHO STOF Een boete v GRAVENHAGE prijscontrole in ee Arnhem werden e abnormaal hoge v constateerd. De el- W., verklaarde, dat deze stoffen van vastgesteld in overe van nieuwe stoffen, dere kwaliteit, man Bij een door de van het departemen vermeld en Schoepv zoek bleek, dat van Februari 1941 wolfe stoffen tegen hoge waren dan volgens king 1940 No. 1 ber- den. Het nauwkeurig

l strijdt
ropa.

BERICHT
RDAG.

DEKWARTIER
R. 16 Aug. —
d: weermacht

Deelrijke front
e volgens de
ces verlopen.
van Engeland
egtuigen over-
lijschepen met
tot zinken.

bij de Farber-
oo' koopvaar-
dige werden
e met bommen
bestookt. Een
n in Het Ka-
jachtvliegtuig
elopen nabi
stwapen voor
t een koop-
dij B.R.T. en
de haven en
n in het Ous-
an.

ka bombar-
kdommenwer-
volg Britsche
e van Tobroek,
munitiedepots
n den vijand.

Sovjet-bom-
nacht gepro-
te en Noord-
het Duitche
De aanvallen

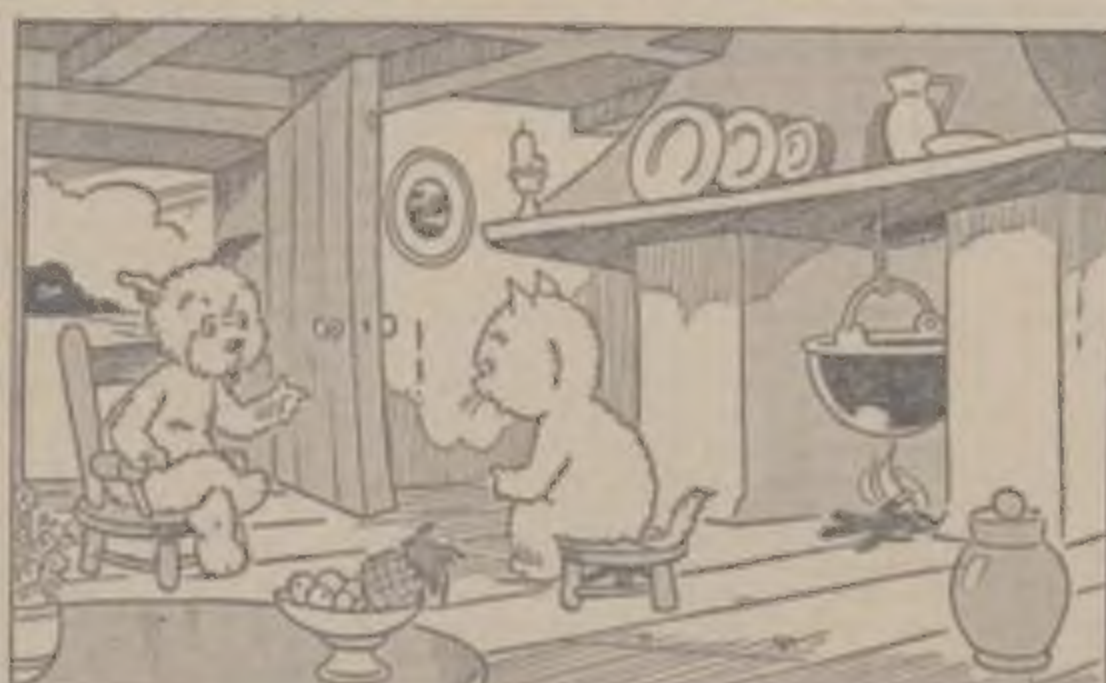
De geheimzinnige roverhoofdman

Somber nieuws. 66

— Hallo, buurman! zei Tom Poes, hoe gaat het? Ik heb je een lange tijd niet gezien en ik heb je heel wat te vertellen. Ik kom toch wel gelegen? voegde hij er aan toe om niet onbeleefd te schijnen.

— Zeker, zeker, zei Wille. Kom binnen en maak het je gemakkelijk. Ik vind het heel gezellig en bovendien heb ik je ook veel te vertellen. Er is veel gebeurd sinds je hier voor het laatst was.

— Wat zeg je daar? vroeg Tom Poes verbaasd. Is hier veel gebeurd? Is docht, dat dat onmogelijk was. Vertel op, Wille. Ik ben erg nieuwsgierig. Wille sleepte zijn gemakkelijke leunstoel naderbij, trok een zorgelijk gezicht en begon.

— Het is hier in de buurt niet pluis. Tom Poes, zei hij op geheimzinnige toon. Ergens in het Donkere-Romen-Bos hutat een roversbende! Ja, daar kijk je van op, hè? Dat is nog eens een nieuwtje, niet? Maar ik kan je verzekeren, dat het geen grapje is. Als er niet gauw een einde aan gemaakt wordt, ga ik verhuizen, dat versaker ik je! Iemand als ik heeft een rustige omgeving nodig om gelukkig te kunnen zijn en...

— Maar wat doen ze dan, die rovers? viel Tom Poes hem in de rede. Overvallen ze reizigers of postkoetsen?

— O, nee, veel erger, zei Wille Waf op sombere toon. Ze halen de huizen leeg! Helemaal leeg, met tafels en stoelen en furnitoren en alles er bij! Je gaat naar bed in een gerillig, mod gemeubeld hutje en als je wakker wordt is alles kaal, zelfs je dekens zijn verdwenen! Het is verschrikkelijk, Tom Poes! En de politie staat machteloos! Maar ik verzeker je, dat ik ga verhuizen wanneer dat geen einde aan gemaakt wordt!

Distributie-nieuws

van drie personen minder dan f 1200 van vier personen minder dan f 1500 aan.
Voor het verkrijgen van loterijkaarten moet men de stamkaart van alle personen die

Moedige mannen en

NDANT De geheimzinnige roverhoofdman

Nachtelijk bezoek. 87

Wolle Waf raakte niet uitgepraat over de roverbentle uit het Donkere-Bomen-Bos en de zon ging al onder toen hij Tom Poes ten slotte een eindje terug ging brengen.

— Het is werkelijk erg interessant wat je me allemaal verteld hebt, zei Tom Poes. Dat is nu nog eens wat voor mij. Ik verzeker je, dat ik het klaarspeel met die rovers, wacht maar eens af! Maar je moet me niet kwalijk nemen, Wolle, dat ik het tamelijk dom vind, dat iedereen zich zo maar laat bestelen!

— Hm, hij heeft gemakkelijk praten, dacht Walle, terwijl hij weer naar huis liep. Hij kent die bende niet! Die is heus niet voor de pora! Ik heb zo het idee, dat iemand met goede hersens daar de leiding van heeft.... Dat moet wel haast. Maar één ding staat vast, wanneer er niet gauw een einde aan komt, ga ik verhuizen... en dat zal ik tegen commissaris Bulle Bas zeggen ook! Het wordt tijd, dat de politie er een einde aan maakt.

Tom Poes was intussen naar bed gegaan, nadat hij zijn deur zorgvuldig gegrendeld had.

— Ik wil toch wel eens zien wie er bij mij de boel weghaalt, zei hij tegen zichzelf, dat moeten knappe lui zijn. Toen kroop hij met een voldaan gevoel in zijn bed en hij sloep bijna direct. Maar dat had hij nog niet lang gedaan, of hij schrok wakker.

— Er wordt aan de deur geklopt! mompelde hij. Wat zou dat zijn? Zouden die dieven nu soms al komen?! Ik zal eens gaan kijken....

Maar nu is de zaak omgekeerd. De luchtmacht der Sovjets heeft harde

PRODUCTIES IN

vrijgemaakt naar gerondere toestanden. Heden ten dage staat de landbouw in de Europese landen wederom

Wij b

IN den gew... Oosten va... len slachto... zijn gevond... wonden, die... verzorging... schen voor... verleenig d... ven beteeke...

Vlak acht... zartellen, ve... bandplaat... dokters... heilramen a... al onder se... digheden.

Strake zu... landsche de... bli zijn.

Want Ned... ter als het g... ning aan oo...

Nederland... derlandsche... Oostfront. D... dig, veel ge... er komen... reeds hun b... de girunums...

Uw bijdra... wacht. Maak... orde. Stort...

Nederland... Koning! ne...

der V.S.
okio.

Aug. (D.N.B.V. —
"Times" als Tokio
erikaansche ambas-
sador, er op scherpe
de regering tegen
aan het ver-
sche burgers moet-
legt en het aanlo-
avens door Ameri-
die de Amerikaan-
ord moeten nemen.

e tram.
20 Aug. — Ingaan-
Augustus zullen de
0 de gewone route
niet meer omrijden
—Spul.

e Oost.

N-MEDAILLE.

er Atjeh.

regelsrecht op weg
Atjeh-oorlog, waarin
e schip zijn rol zou
voerde midscheeps
en was verder voor-

De geheimzinnige roverhoofdman

Een geplunderde reiziger. 88.

Tom Poet stak een knie aan, greep een pook en liep naar de buitendeur waarop nu voor de derde keer geklopt werd. — Kalm, kalm — mompelde hij. — Ik kom al! Voorzichtig schoof hij de grendel weg en keek door de kier. Maar daar buiten stond geen roversbende, nee, het was een eenzame figuur, die geklopt had en die figuur zei met een bevende stem: „Nneem m-me n-niet kwalijk, d-dat ik u zo laat neg stoer, edele heer, m-maar ik ben zo brutaal om bij u onderdak te vra-gen. U siet hier voor u een swaar bezochte vos. Hebt u misschien een klein plaatsje voor mij, desnoode ergens op de grond, waar ik de nacht kan doorbren-gent“

— Wel zeker. Natuurlijk, zei Tom Poet. „kom toch binnen. Wat is er gebeurd? Kan ik u er-gens mee helpen?“

— Ach, beste vriend, zei de vos. „hoe dank-baar ben ik u! Helpen kunt u me niet, want een troep woeste rovers heeft mij overvallen terwijl ik door het Donkere-Romen-Boa naar het stadje Rommeldam liep met mijn koopwaar. Ik ben totaal uitgeplunderd, edele vriend! Niets heb ik meer over. Mijn hele handel is weg. Wat moet ik beginnen? Wat een toestanden zijn dat hier!“

— Tja, dat is erg, zei Tom Poet medelijdend. „Maar maakt u maar geen zorgen, u kunt voorlopig wel bij mij logeren en dan zullen we eens verzin-nen hoe we die bende onschadelijk kunnen maken.“

— U bent te goed, zei de vos. „Eens hoop ik het u te kunnen vergelden. Sta me toe, dat ik mij voor-stel. Robert Hood is mijn naam.“

— En ik heet Tom Poet, zei Tom Poet. „Ga maar mee, dan zal ik u uw slaapkamers wijzen.“

a in staat
dediging.

an Japanners
ongkong.

g. (S. P. T.). — Ma-
in staat van verdedi-
is wordt hier officieel
al is luchtafweerge-
bracht en alle brug-
gebouwen zijn on-
aking gesteld. Tevens
al schuilkeiders ge-
ordt gemeld, aldus een
t Washington, dat de
hebber der Australi-
generaal Even Mac
penthoud in de Brit-
heeft verklaard, dat
achten in het Midden-
sch nu hebben vol-
strijd gereed zijn.

acht uit Sjanghai zul-
vrouwen en kinderen
orden geëvacueerd, en
n. De voorbereidende
deze evacuatie waren
n, zooals het vertrek
kan geschieden.
ordt gemeld, dat alle
binnen een cirkel van
spore wonen, door de
zijn dit gebied bin-
te verlaten. Hierdoor
iddt, in het bijzonder
en. Zij hebben tegen
rotesteerd.
gemeld wordt, aldus

De geheimzinnige roverhoofdman

Geheimzinnige figuren. 89

— Kijk, heer Rood, zei Tom Poes. U kunt wel in mijn
oed slapen, dan ga ik beneden op mijn bank liggen. U hebt
meer rust nodig dan ik na alles wat U hebt meegemaakt.

— Uw goedheid verplettert mij, zei Robert Rood. U doet
me geloven, dat er toch nog iets edels op deze wereld be-
staat. Ik moet U bekennen, dat mijn geloof daarin ernstig
geschokt was na de brute overval van deze rovers.

— Hm, ja, ja, zei Tom Poes, welterusten heer Rood, alaa,
lekker!

Tom Poes ging naar de woonkamer en maakte het zich met
behulp van een kussen en een deken op de bank gemakkelijk.
— Arme kerel, mompelde hij. Het valt niet mee om door rovers
overvallen en uitgeplunderd te worden. Tjonge nee, zo iets
moest mij niet overkomen! Toen blies hij zijn kaars uit en
ging slapen.

Buiten was het intussen helemaal nacht geworden. Op een
heuvel, niet ver van het huis van Tom Poes stonden twee
donkere gedaanten strak voor zich uit te turen.

Het duurt lang, meende de een,
die groot en dik was en een
grote knuppel in zijn hand had.
Praat niet zo veel, bromde de
kleinste, als je praat kan je niet
luisteren. Op dit moment klonk
er van achter Tom Poes' huis een
scherp, kort fluitje en de beide
donkere gedaanten kwamen
direct in actie. Kom mee, Ferdi-
nand! zei de dikste. Het gaat er
op los!

ver of zij zijn kwaliteiten, die onmacht niet den. g niet verwar- te", zooals die wordt in den ordening wel gesproken. De toch is een afscheiding vriend echter het zgn. zie- laden van Ar- verenigingen) uten voor me- su de zieken- stelling, blijft echter niet zeg- l deze fondsen zijn er bij, die een ongeron- ter plaatse in der bevolking n. Deze zullen eerste vereisch- tenfondswezen, n terecht, men verplichten zich kenfonds, wan- bestaat, dat zij k terecht kan.

verzekering. voorzeleningen et ziekenfonds nader worden l mogelijk, dat tatie blijft be- bij het eene zes maanden lum en bij het Deze opvatting

GLADWEG

(Ingezonden Mededeeling)

mesjes bevorderen een goed humeur, omdat zij beter en sneller scherpen!

worden medegedeeld, dat, voor zoover zij thans reeds in vasten dienst zijn, het in het voornemen ligt hen ook in vasten dienst van het Rijk aan te stellen.

Toen hij vroeger in den laatsten trein het station sloot, wist hij welke foren- sen niet terug waren gekomen van hun tocht per na-ctentrein naar de stad. En

Alleen den ochtendwelke geheven. Tre- ren kant van makkelijker komt te tien

Ook voor
 VOOR de
 hij vele
 heen herken
 clement als
 meert ze als
 vinden en al
 hij ze niet a
 tionsbureau.
 voorgeleiden.
 ze „van Utre
 als ze het k
 De jublie
 vrije avon
 Hij beziet o
 bezoekers va
 hier door zij
 wen en kind
 rest der ni
 vriend gema
 Zijn vijfen
 een gebeurt
 Laren-Blaric
 kennen Bosh
 ten honger
 26 Augustus
 leum en da
 1 October zul
 sen elkaar v
 geptenlonnee
 met het cont
 het collecte
 gaan bezigho
 eenigingen e
 blijven make
 Boshuizen.

De geheimzinnige roverhoofdman

Ontzettend brutaal. 90

De nacht ging voorbij en de zon kwam weer op, alles ging zoals het gaan moest. Alleen stond de buitendeur van Tom Poes' huis wagenwijd open en dat was niet in orde, omdat hij hem de vorige avond zelf gegrendeld had toen de vreemde- delling binnen was gekomen. Maar binnen in het huis was de toestand nog veel vreemder.

Toen Tom Poes wakker werd en zijn ogen uitwreef, was hij met één sprong meteen van zijn bank af. „Wat- wat is hier gebeurd?!” mompelde hij. „Alle poesen. Alles is weg! Mijn mooie tinnen borden en mijn koperen kan- delaar en mijn haardkleedje en mijn deken en en alles! De rovers van het Dookere-Bomen-Bos zijn hier geweest! Maar dat is... dat is...

— Dat is ontzettend brutaal! riep Tom Poes en hij holde naar zijn slaapkamer om te zien wat er met Robert Rood gebeurd kon zijn. „Heer Rood!” riep hij. „Opstaan, wordt wak- ker! De rovers zijn hier geweest en hebben alles meegenomen!” Maar toen hij de deur van de kamer openrukte, zag hij iets, dat nog veel erger was!

De geheimzinnige roverhoofdman

Snel naar Wolle. 91

immen
n?

Op de grond van Toon Poes' slaapkamer zat heer Robert Rood. Maar hij zat daar maar niet zo gewoon, nee, hij was zo stevig gebonden met een lang koord, dat hij geen vin meer verroeren kon en hij zag er erg slecht uit. — Eindelijk... richte hij, ik dacht, dat er geen einde aan deze nacht zou komen. U hebt een gezonde slaap, edele heer, want ik heb mijn koel hees gescreuwd, zonder dat ik U vermocht wakker te maken! Tom Poes knielde bij hem neer en maakte zijn touwen los. Kom mee, heer Rood! zei hij. We gaan naar mijn buurman Wolle Waf en dan zullen we eens zien of we hier geen eind aan kunnen maken. Wat is er eigenlijk met U gebeurd?

— Wel, zei Robert Rood, toen ze samen over de weg liepen. U moet weten, dat ik een erg lichte slaap heb en daarom werd ik dan ook direct wakker toen ik bemerkte, dat er iemand probeerde om het kussen onder mijn hoofd vandaan te halen. Ik gaf natuurlijk een harde schreeuw, maar toen stortten zich van alle kanten donkere gedaanten op mij. Ze bonden me met wrede touwen en smakten me op de grond en toen moest ik machteloos toelaten hoe ze uw hele inboedel naar buiten droegen. Verschrikkelijk was het! Ik kom dit niet te boven, edele vriend, het heeft me te zeer aangegrepen!

Terwijl Robert Rood vertelde, waren ze bij het huis van Wolle Waf aangekomen en Tom Poes troemde niet zo lang op de deur totdat deze door een slaperige en verschrikte Wolle opengedaan werd. „W-wa-wa... stotterde hij, maar Tom Poes viel hem direct in de rede. „Mijn hele huis is leeggestolen, Wolle,” zei hij „en deze vreemde deling is uitgeplunderd en nu moeten we samen een list verzinnen om die roverbende voorgoed onschadelijk te maken.”

TOEZICHT OP DE ZIEKEN-
FONDSEN.

*GRAVENHAGE, 23 Aug. — Bij be-

genwoordigt
et-Unie.

— (S. P. T.) — Bin
wederom een con
den mogendheden
een officieele me
t wordt gezegd, dat
men aanneemt, door
ur te Londen, Mals
togenwoordigd. De
der voorzitterschap
schen minister van
n. Anthony Eden.

ROOSEVELT
TEMBER.

ug. (S.P.T.). — Pre
op 1 September a.s.
het Amerikaansche
om 17.45 u. Green
ede tot het Ameri
n. De toespraak zal
ler duren.

ELIJSFEEST.

Boon en M. Boon-
raat 60 te Velsen
equatus zijn 40-jarig
eren.

De geheimzinnige roverhoofdman

Roberts list. 92

Toen Tom Poes alles verteld had en Wolle Waf van zijn ontzetting was bekomen, mengde heer Robert Rood zich in het gesprek. „Neem mij niet kwalijk, edele vrienden,” zei hij. „maar terwijl u beiden sprak, heb ik nagedacht en ik geloof, dat ik een niet-onverdienstelijke list heb bedacht. Luistert slechts. Heer Waf gaat naar het stadje Rommeldam, dat hier vlak bij ligt en vertelt aan iedereen, die het maar horen wil, dat hij uit angst voor de dieven, al zijn kostbaarheden begraven heeft onder de Westelijke grens-paal van de stad.”

— Welnu, de roverbende, die natuurlijk haar spionnen in de stad heeft, verneemt dit gerucht ook en zal vanavond naar die grens-paal toegaan om de schatten van heer Wolle Waf op te graven.

— En als mijn edele vriend Tom Poes nu naar de commissaris van politie gaat en om diens medewerking vraagt, behoeven hier vanavond slechts een paar potige politiemannen verborgen te zijn om die bende te kunnen inrekenen.

— Prachtig! riep Tom Poes. „Dat is een schitterend plan! Dat is zo goed, dat ik zelf het had kunnen verzinnen! Dat doen we direct! Vooruit, naar de stad, Wolle!”

— M-maar, zei Wolle aarzelend, „moet ik dan werkelijk mijn schatten onder die paal begraven Tom Poes? Dat doe ik liever niet, zie je! Als er krasjes op komen

— Ach nee, waarde heer, zei Robert Rood, „natuurlijk laat u uw schatten veilig thuis staan. U zegt het alleen maar om die dieven te lokken, begrijpt u wel?”

— O, ja, zei Wolle opgelucht en hij liep vlug weg in de richting van Rommeldam.

maien het aantal
Alle aanvragen zijn
rubrieken gesorteerd
derschoenen, heer
nen en aanvragen
alleen te voldoen
werkschoenen zoude
maand reeds op
voor kinderschoene
2½ maal zoo hoog
nen, rijst hier en
waar voor de o
aantal 1½ maal
werkschoenen. Wan
opgemerkt, dat het
dameschoenen bij
van de aangevraag
kan men nagaan, o
door onmacht word
Ten einde een zo
ling te verkrijgen
matig over alle gro
de hand van de pr
toewijzing voor de
Ken zeer groot aan
1 moet noodwendig
len nog als troost
gen. Weigert men
men een zeer twi
loekomst, daar het
komende najaarspe
te meer waar als
voorschriften van
maand moeten we
in de volgende per
een formulier moet
ingediend.

Zij, die in den
ben ontvangen, ku
afgewezen beschou
Deze afwijzing kan
indiening na den g
het niet volledig is
gen op het formul
moelijke beoordeel
hand van het inge
schieden, onmogelij
vele aanvragen met
krachtens de voore
mogen genieten, zal
gevallen toch reken

25-Jarig
Den 25sten Aug
geleden zijn, dat
bergh Jr., Karel
Amsterdam, als t
bij „Het Algeme

LOSIE IN HUIS
VICENZA.

g. (D. N. B.). — Bij
ag in een particulier
bij Vicenza zijn door
ente drie voorbijgan-
gewond. De ontplaf-
het gevolg van zelf-
ewoner, die eigensar
is, is gearresteerd.

eteekenis te kunnen
geval, wij doen ons
de sigarenliefhebber
ok meewerken, om te
et harder te klagen

„zei de rooker. „Hoe
er, niettegenstaande
e u me hebt verteld
pende berekeningen,
an een goede en goed-
men is? Want dat dit
prakt u me toch
„

„niet probeeren,” zei
„want ik ben niet
u al gezegd, dat de
ongeveer gehalveerd
slijk zoo moeten zijn.
er redeneerder: „Het
weinig sigaren, dus
tijde minder rooken”
hij niet. Integendeel
k rooker is bang, dat
zal komen. Hij koopt
en... van den weer-
vaak nog meer dan
lop was. Maar, als er
dan is het ook zeer
e beste en de goed-
het eerst verdwenen
van tijd zijn uitver-

De geheimzinnige roverhoofdman

Bulle Bas weigert 93

Wolke Waf knoopte al gauw een praatje aan met Knor Kaan, den herbergier van „Het vrolijke Varken” en Berend Beom, den schoenlapper. En toen duurde het niet lang meer of er ontstond een hele oploop, die ademloos toelisterde, terwijl Wolke Waf haarfijn vertelde hoe Robert Rood overvallen was en hoe Tom Poes was uitgeplunderd en hoe hij nu zijn schatten begraven had onder de westelijke grenspaal van de stad.

Intussen was Tom Poes op bezoek gegaan bij commissaris Bulle Bas om de diefstal van zijn meubelen aan te geven en om assistentie te vragen voor het plan van Robert Rood. Maar de commissaris was geen vriendelijke figuur. — Hm, bromde hij. „Alweer een huis leeggestolen? Goed, ik zal het noteren. Op de lijst zetten. Hm, zo, dat is dat.”

„En wat nog meer, jonge man? Politie mannen voor dat rare plan van jullie? Ik denk er niet aan! Hm, niks gedaan!”

— Maar commissaris! zei Tom Poes, „het wordt toch tijd, dat de politie iets doet; die diefstallen worden steeds erger en er gebeurt niets!”

— Hela, akelig klein ventje! riep commissaris Bulle Bas. „Dat is belediging van een ambtenaar in functie! Wat let me om je in de boeien te laten sluiten, hè? Ik vraag je, wat let me?”

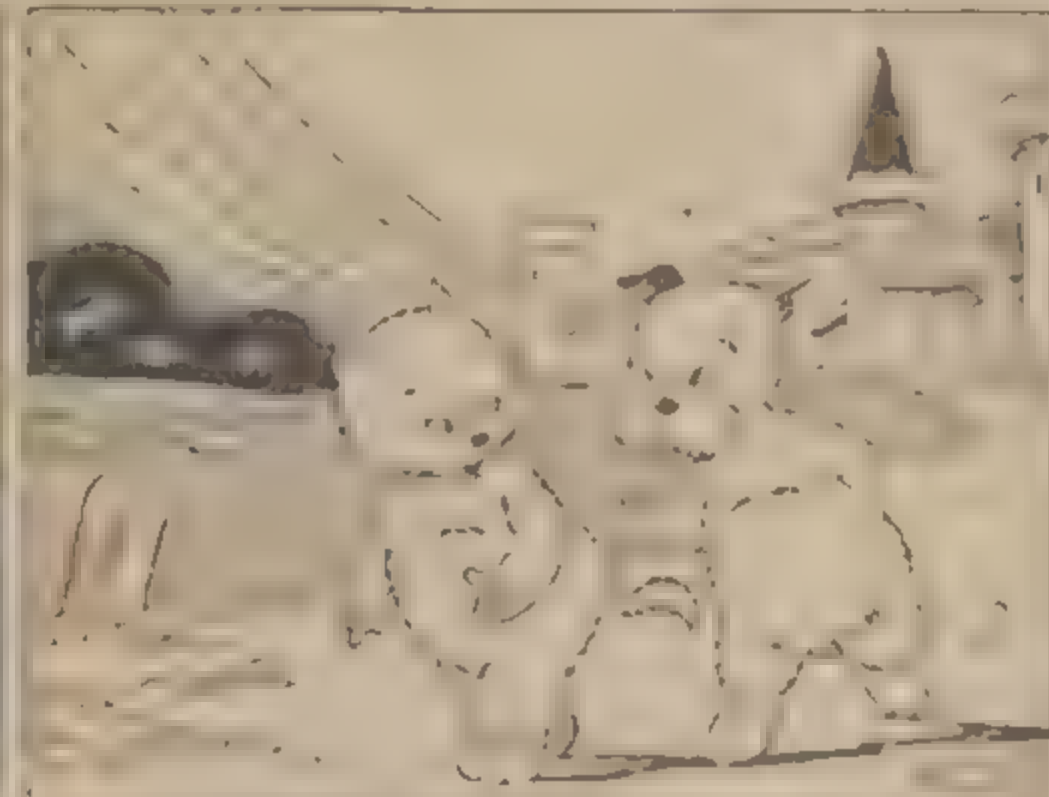
GASBESPAARDERS.

[illegible]

...and on towers bare overhanging red
...
...minstral gestraft."

overgebracht naar het St. Elisabeth
ziekenhuis

Ruime beloning 94

Voor de stadspoort trof Tom Poes Wille Wat weer aan. „Het is goed gegaan, Tom Poes,” zei die. „A's de heie stad het nu nog niet weet is het mijn schuld niet.”

— Hm, zei Wols, „zouden we dat nu wel doen? Is dat niet erg gevaarlijk? Daar voel ik eigenlijk niet zoveel voor. Tom Poet! Ik zou liever thuisblijven om mijn huis te bewaken.”

De volgende prijzen
Getarandeerde
250 gram 250
250
250
250
250

terechte z.g. hoog-
waar de bevo-
en de kapitaal
is. Evenwel, ons
zdsichtheid is o-
deze landengroep
kleine oppervla-
n groot gedeelte
in het algemeen
dit mogelijk." In
de 100 personen.
nen, 20 in den
nd 20. In België
volking zijn de
terd. Prof. Tin-
Nederland in 1930
n menschen een
dat dat van de
enlijk achter zich
voor een deel —
rkt — aan de op-
ontwikkeling der
geschreven. Het
tegen werkge-
oor de industr.
g van handel en
ingen blijken b.v.
ze van 6 kamers
steeg tot 7 in
ij blijken ook uit
kerverbruik, dat
rk van welvaart
7.5 kg. in 1882—
1923 en in de
pelverbruik van

maal f 25 oplopend bedrag.

straat.

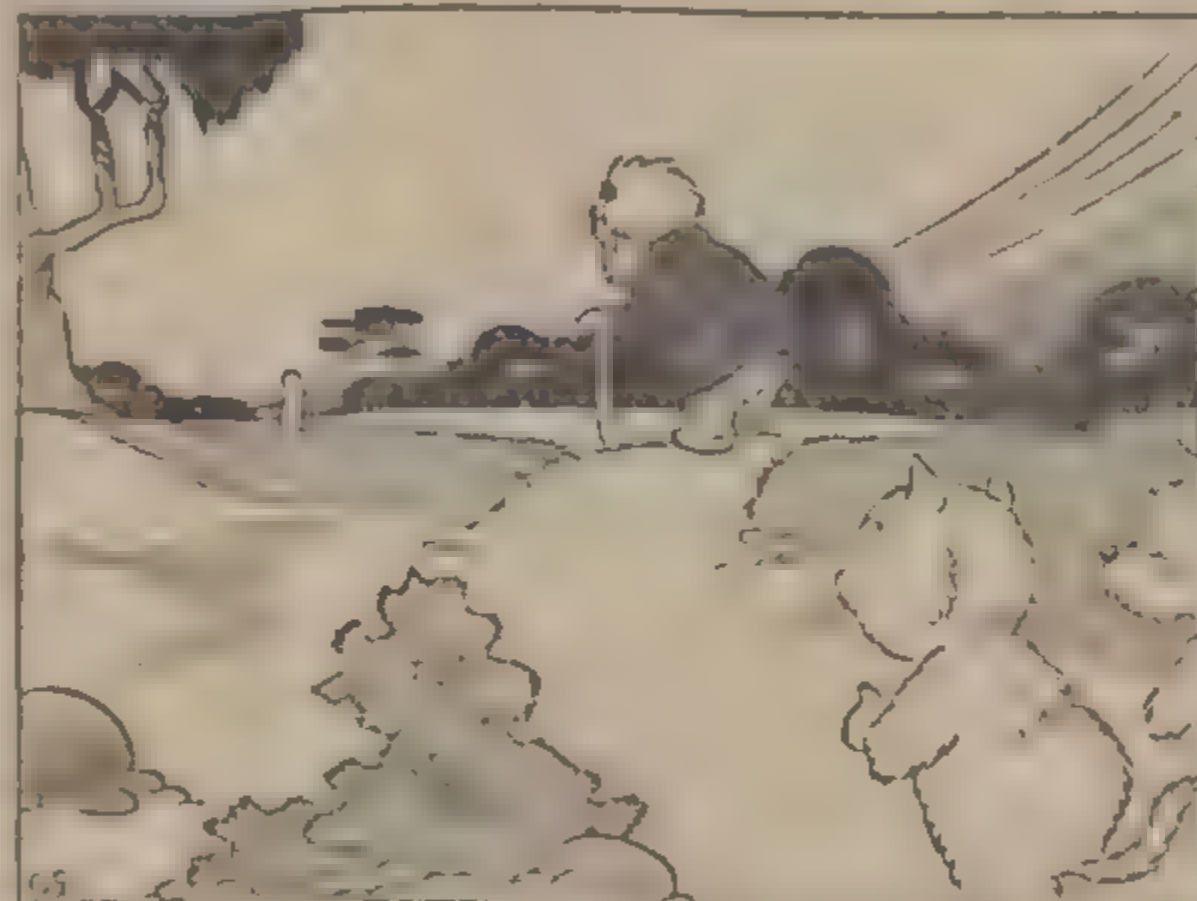
en veel de handen te wasschen

Dit is het min of meer d.

in deze verd-
noemd, moet h-
matige eigena-
meer waar de
eventuele aan-
den tot het opz-
den wij ons a-
Dan ontving
Hubel Prum
foto's en een b-
verdwaald zijn
via Duitschland
gezonden, doch
terechtkwamen.
vrouw Maria B-
den 12den Sep-
ber 1885, en o-
den te Gent 2-
gustus 1910
plechtige lijd-
van René-Pete-
taire heeft plaat-
had in de dek-
kerk van Eeklo
Maandag 28 A-
tus 1940. Van
vier foto's (4
teur-kleekjes) re-
ceeren wij hier
foto van een nu-
in de hoop, hier
de familie te ver-
voor wie de ka-
bestemd zijn. De
er een foto bij
een jongeman.
ter op deze foto
vermeld: Met
Lembcke. Ver-
nog twee foto's
waarop twee j

De geheimzinnige roverhoofdman

Een vermomming 95

Toen Tom Poes en Wollie Waf al dicht bij huis waren zagen ze bovenop een heuvel een vreemde gedaante staan. Het was een erg oud iemand, zo te zien. Hij had lang wit haar en een grote grijze baard. Voor zijn ogen droeg hij een donkere bril en alles bij elkaar was het werkelijk een vreemde verschijning.

— Wat is dat voor een rare? vroeg Wollie flusterend. — Die hoort hier niet thuis, die is vreemd in deze streek.

— Ja, zei Tom Poes, „en weet je wat het vreemdste is? Die iemand die daar staat is vermomd! Zulk haar bestaat er niet werkelijk! En dan die donkere bril. Dat deugt niet, Wollie!”

De vreemdeling had zich omgedraaid toen hij iemand hoorde aankomen en je kon aan hem zien dat hij schrok. Maar hij herstelde zich direct en met een brommerige, oude stem zei hij:

— Goeden avond, kindertjes! Mooi weer, is het niet? Ja, ja, dit is een mooie streek! Jullie wonen hier toch maar fijn!

— Maar wat ik vragen wilde, vervolgde de vreemdeling terwijl hij zich wat voorover boog, „Is dat paaltje daar in de verte de Westelijke grenspaal van Rommeldam? Daar zoek ik naar, zie je?”

[Faint, illegible handwritten notes]

Tom Poes en Robert Rood stien b'y
Waf en daarna gingen ze met z'n d'
...
...
...
...
...

geen kruis, edele vrienden, Bovendien kan het geen
weten we vanavond wen we hebben moeten."

RUBBERIDING. 7

De geheimzinnige roverhoofdman

Sent er op! 97

veldra

razen en de hitte goud

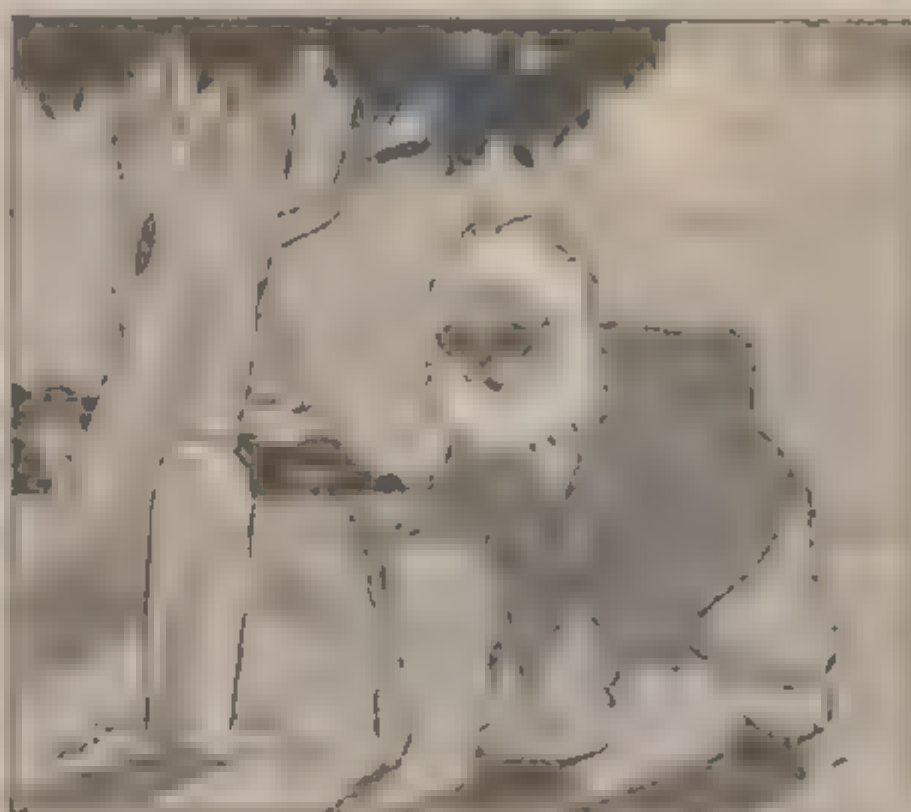
Hij aankomst 1

Wapen

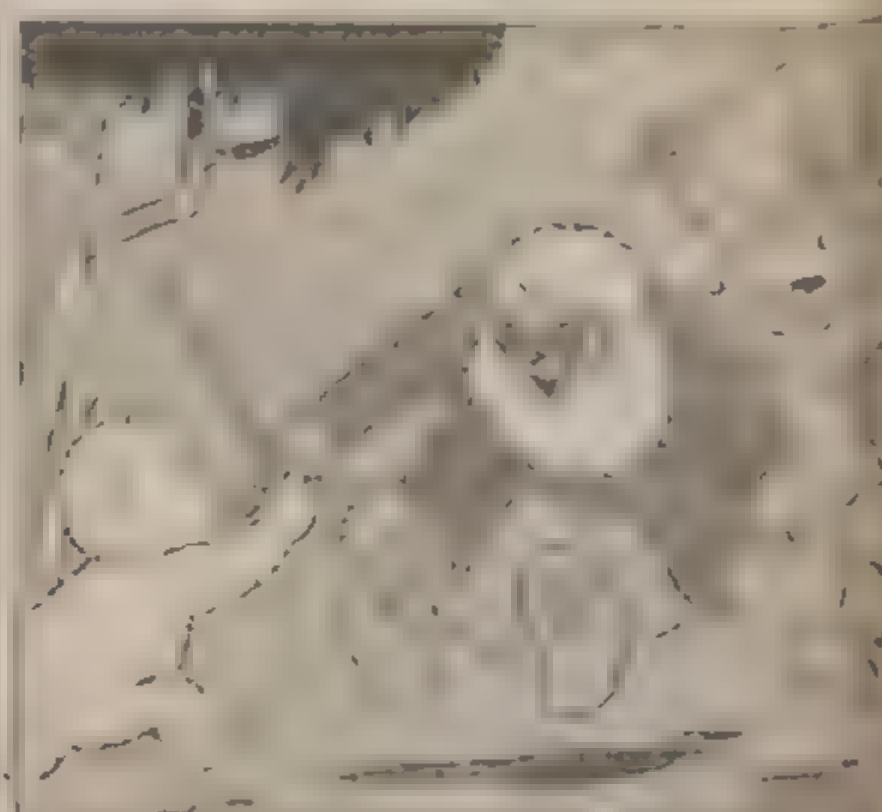
sch te goed doen aan de
e bessen, steeds zijn ze
en altijd verschijnen ze
alles. Vast en zeker zijn
de Ven van Augustus en
september te vinden op
te togenland aan den
d Ook op de Texel'sche

Tom Poet stond met een poek gewapend achter de dikke boom, van waar hij een mooi uitzicht op het paaltje had. Hij was dan ook de eerste, die in de verte een donkere gedaante zag naderen. — Wacht! Tom Poet, — als ik me niet sterk vergis, is dat de geheimzinnige vreemdeling van vanmorgen! Nu, dat is dan wel het bewijs, dat deze man te met de roverheer te maken heeft!

Wij hopen, dat hij alleen komt, hij denkt natuurlijk, dat het een erg gemakkelijk baantje is om de schat van Wolle Waf onder dit paaltje uit te graven! Maar dat zal hem tegenvallen! Ha, ik zal hem krijgen. Intussen was de vreemde vlak bij het paaltje gekomen en nu begon hij met zijn stok voorzichtig de grond er omheen te on-

ken! — flusterde Wolle Waf tegen Robert Rood, — dat is de roverhoofdman zelf! Ga er op af, heer Rood, en sla hem op zijn hoofd! Dan ga ik de politie vast waarschuwen! Niet dat ik bang ben, hoor, maar iemand moet toch ook ... — Goed, — zei Robert Rood, — ga maar — Toen greep hij zijn knuppel stevig vast en sprong op den niets vermoedenden roverhoofdman toe. Hij was trouwens niet de enige, die dat deed, want op hetzelfde moment sprong Tom Poet van achter zijn boom vandaan.

De geheimzinnige roverhoofdman

Commissaris B. de Bie zat die avond nog
aan achter zijn bureau in zijn piperaaien te
schrijven. — 'n Lomane boel — brande hi
n schied. — Hah, de rovershoofdman van het
donkere Bomen Bos bezorgt me grise haren!
Vijf haren leegschald in een week tijd en
geen spoor te ontdekken! Als ik nu maar ge
noeg mannen had om dat hele bos eens met
een f n kammette te doorsnoeken ..., maar
dat dramatische woord bezaat zowat de he e
provincie el. En daar komt dan nog bi
iedereen nu ineens wat op de politie hoef
aan te make.

Wel ga ik niet met pensioen, voor
dat ik die maaje heb opgevoet, al
renu het ook nog zestig jaren duren!
Ik zal morgen ... Op dit moment
begon de telefoon hard te bel len en
de commissaris nam met een be
zorgd gezicht de hoorn op. Aan de
andere kant van de lijn hoorde
hij de opgewonden stem van Wolk
Waf.

I Tom Pica en de heer Robert Hoof hebben den
bevestigingen en de vragen of u g gruw de
waren om hem te halen! Maar g
k kan ook ogenblik bijkomen!
Hah, — bevestigingen??? Prachtig
vast, ik zal onmiddellijk een paar ma
nnetjes was heemaal opgewonden en hij rente zo hard als hij kon
naar de wacht om zijn mannen te waarschuwen. Nog geen drie mi
nuten later vloog de dievenwagen de poort al uit om den gevangen
roverhoofdman te gaan halen.

Er is iets fout gegaan bij het scannen van de krant.
Pagina 3 en 4 (waar de strip op staat) zit niet in het
krantenarchief.

Een halfuur nadat de politiewagen was uitgereden, bracht brigadier Snuf de arrestant al binnen.

„Ik heb Tom Poes en Wolle Waf maar meegenomen, commissaris,” zei hij. „Die meneer Robert Rood heb ik maar achtergelaten om op het huis van Wolle Waf te passen, want je kunt in deze tijd nooit weten wat er met alleenstaande huizen gebeurt, en we hebben niet genoeg agenten om...”

„Uitstekend, brigadier!” onderbrak de commissaris. „We zullen eens zien wat deze meneer te vertellen heeft, hij ziet er verdacht genoeg uit.”

„Ja,” zei Tom Poes, „U ziet, dat ons plan toch niet zo gek was! Had u nu maar naar mij geluisterd vanmorgen!”

Commissaris Bulle Bas gaf daar geen antwoord op.

„Hoe heet je?” snauwde hij tot de roverhoofdman. „Geef nauwkeurig antwoord en denk er aan, dat dit gesprek genoteerd wordt.”

„Welzeker, heer commissaris,” zei de hoofdman fronsend. „Maar al dit ruwe gedoe staat mij tegen. Lieden van onze stand plegen zich wellevender aan elkaar voor te stellen! Sta mij toe, dat ik u mijn kaartje geef.”

Met een achterdochtig gezicht nam de politiechef het visitekaartje aan en toen gingen zijn oren recht overeind staan.

„Wat betekent dat?” bulderde hij. „Wat is dat voor een grap? „Sjerlok B. Bommel, detective”, staat er op!”

**Helaas, iemand heeft de strip uit de (fysieke)
krant gescheurd.**

„Sta mij toe dat ik mij van mijn vermomming ontdoe,” zei Sjerlok B. Bommel. „Hoewel zij ongetwijfeld haar nut heeft, is zij op den duur toch hinderlijk met al die haren.”

Met deze woorden rukte hij zich de pruik en de baard van het hoofd en zette de donkere bril af.

„Heer Ollie!” riep Tom Poes uit.

„Tja,” zei heer Bommel, „ik had allerlei geruchten gehoord over een roverbende in deze buurt en dat was net iets voor mijn avontuurlijke aanleg. Ik besloot dus om die bende op mijn eigen houtje te ontmaskeren.”

„Maar,” vervolgde hij, terwijl hij de vieze, oude jas begon uit te trekken, „ik vrees, dat ik mijn eigen, zwakke krachten heb overschat. Als Tom Poes nu

maar niet zo dom geweest was om me op mijn hoofd te slaan...”

Nu kreeg de commissaris echter een woedeaanval.

„Er uit vlegels!” brulde hij. „Onder valse voorwendsels deze beroerde zaak nog ingewikkelder maken dan zij is, hè? Er uit, en kom mij niet weer onder de ogen!”

„Het leven is soms erg moeilijk,” zei heer Ollie, toen hij samen met Tom Poes en Wolle Waf naar Wolle’s huisje liep. „Mijn bedoelingen waren werkelijk van de edelste aard, maar ja, ik had beter met jullie kunnen samenwerken. Nu is alles in het water gevallen, en ik heb erge hoofdpijn.”

„Hm,” zei Tom Poes terneergeslagen. „Het spijt me. Maar we moeten de moed niet laten zakken.”

26 Jan. General A. Thomas heeft, af-
rust in Roemenië
31 Jan. Rode van Hitler te Berlijn
waarin hij een waarschuwing richt

For the first time

— Probeer niet weer ons
roef de gek te houden, — las
Toon Poos. Wij lopen er toch
niet in. Het was kinderachtig,
om te denken, dat wij bij dat
peutje zonden gaan graven,
dare wij ons te slim
roef. En wanneer wij de
eens een huls lezen bewaaren,
die het den vormal door Ru-
bert Rood, wort door spelen

2 Aug. Iran Treaty Con-
sidered by Congress vs
Roosevelt. — Naval in
Conf.

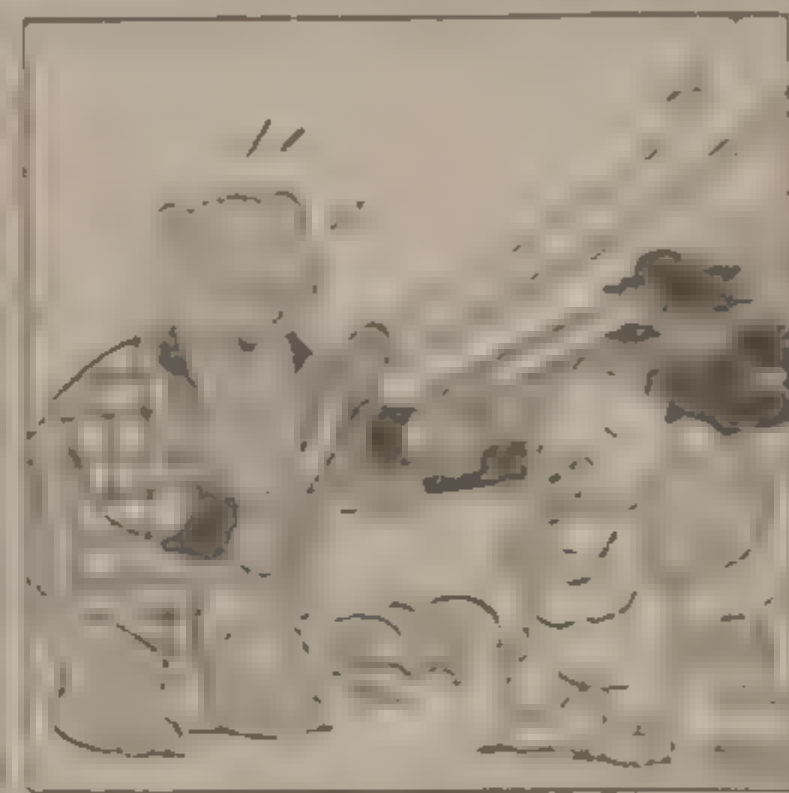
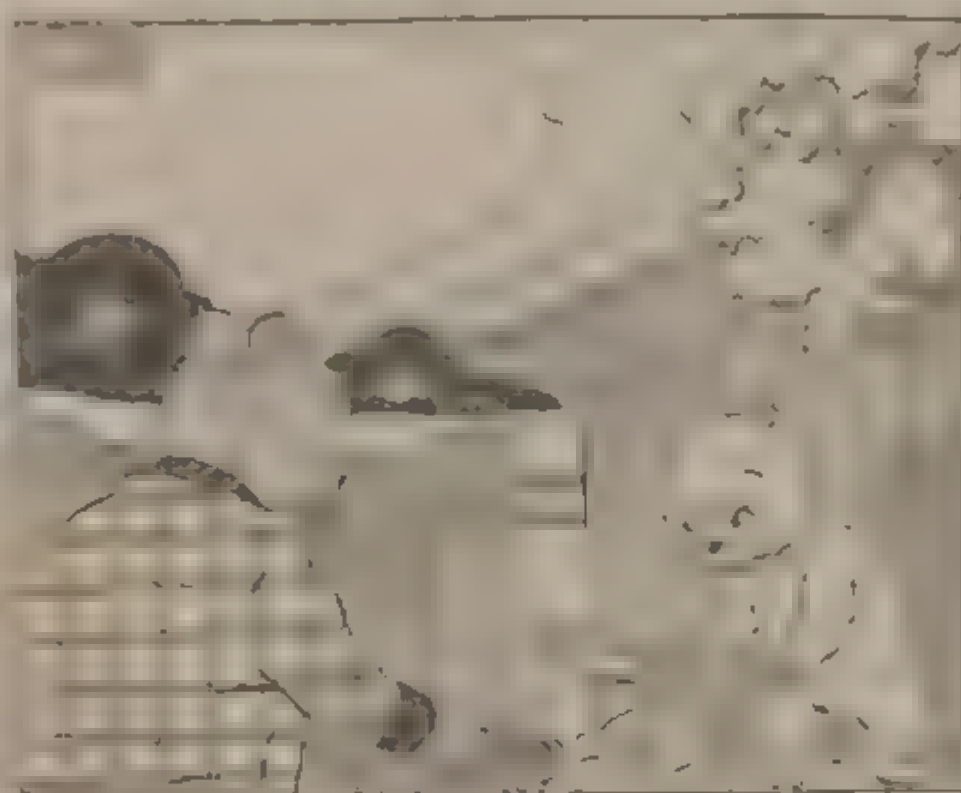
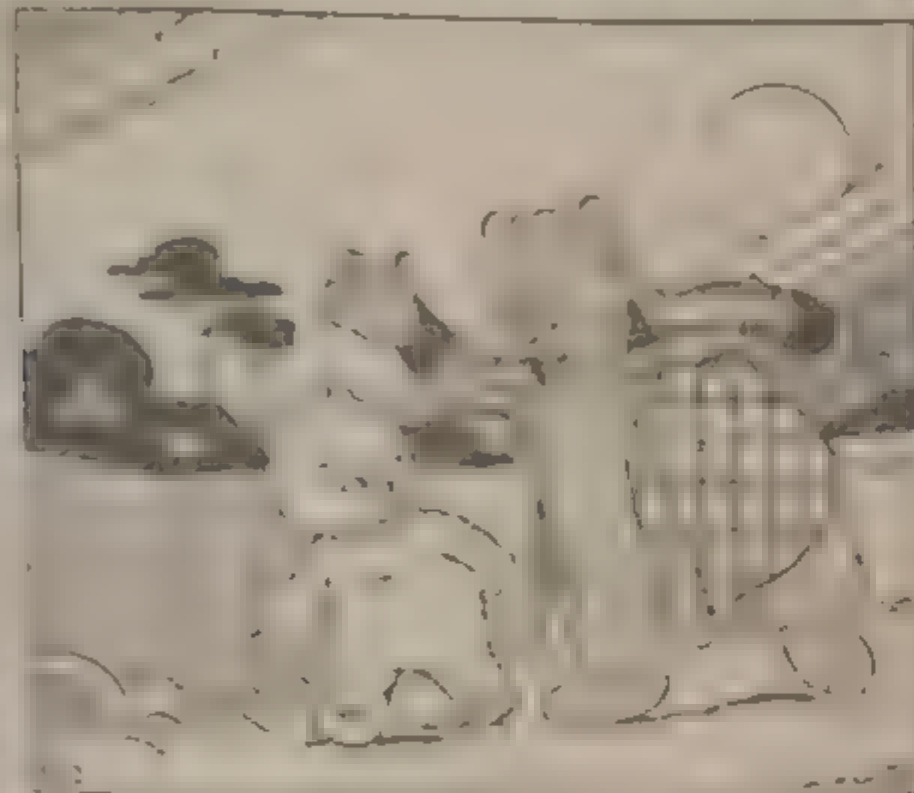
n. De moeilijkste was misschien wel en het meest om- was dat van het genomen. Er was

al havenwerk — groote sleepen

hebt u nu?" an den ooring be- ten groote zeeslee- tig rivier- en ha- van onze zeeslee- ons bedrijf ver-

De geheimzinnige roverhoofdman

Tom heeft een plan 102

Robert Rood was weggegaan en Wille Wat liep hui- lend door zijn huisje, zodat Tom Poes en heer Bommel besloten, om maar weg te gaan en eens te overleggen, wat hun nu te doen stond. „Ik heb een plan bedacht,” zei Tom Poes. „het is niet zo erg goed, en gevaarlijk is het ook. Maar we moeten toch iets proberen. Kijk, ik heb zo gedacht, dat wanneer ik met een zware zak door het Donkere-Bomen-Bos ga lopen, die rovers vast zullen denken, dat daar iets kostbaars in zit. Dan zullen ze mij overvallen en met die zak naar hun schuilplaats lopen.

Maar U komt achter mij aan om mij te helpen als dat nodig mocht zijn; natuurlijk volgt U op zo'n afstand, dat de schurken U niet zien. Op die manier zullen we er misschien in slagen om te weten te komen, waar de bonde zich ophoudt, en dan kunnen we wel verder zien.” „Een heel goed plan!” vond heer Bommel. „Wel wat riskant, maar dat is het iets voor mij. Weet je wat, we doen sand in die zak, en wanneer die rovers er dan mee aan de haal gaan, maak je er een gaatje in. Zodoende laten de kerels dan een duidelijk spoor achter, of ze willen of niet. Hoe lijkt je dat?”

„Prachtig,” zei Tom Poes. „Laten we maar direct beginnen.” Ze gingen dus aan de gang. Tom Poes schepte in zijn tuintje een oude aardappelzak vol sand, heer Bommel greep een dikke knijper en toen waren ze reedsvaardig. „Denk er dus aan, dat U een goed eind achter mij blijft lopen, heer Olie!” zei Tom Poes. „Laat dat maar aan mij over,” zei heer Bommel. „We hebben samen al heel wat klusjes- speeld, en ik heb zo het idee, dat het dit keer ook wel gaan zal.”

er peuten worden
het gal, de clon
het g. w. w. w. w.
te w. w. w. w. w.
ve d. w. w. w. w. w.
a. d. w. w. w. w. w.

een aan al je
t. k. en g. k. en g.

AMSTERDAM
T. P. P. P.

Hij had / 10
De Roemer die
ren aangehouden tw
17 jaar, die haar a

zakten zij al naar
men terecht in R. w.

Zetten

NSCHAPPEN VAN
DERLAND.
ts- en Olympiadijollen.

De geheimzinnige roverhoofdman

In rovershanden 103

Ze gingen dus op stap. Tom Poes droeg een grote zak vol zand en heer Bommel volgde hem op een afstandje. Zo hadden ze al gauw het Donkere-Bomen-Bos bereikt. Ze liepen en liepen en het woud werd steeds dichter en somberder, maar ze kwamen geen mens tegen. — Tjonge, — dacht Tom Poes, toen hij op een open plek aankwam. — ik geloof, dat ons plan mislukt. Er is geen rover, die mij wil overvallen.

Misschien komt het omdat heer Olie te dicht achter mij loopt. Ze bespeuren natuurlijk onraad. Ik zal hem hier opwachten en hem zeggen, dat hij verder achter moet blijven. Tom Poes bleef dus staan en wachtte totdat heer Bommel dichterbij was gekomen. Maar toen schrok hij ontzettend.

Die donkere figuur, die hij steeds voor heer Bommel had aangezien, was heel iemand anders.

Het was een zeer ongunstig uitzende vreemdeling met een patroongordel om en gewapend met een grote revolver! — Zo ventje! — snauwde die, terwijl hij met zijn knuppel zwaaide — Wat doe jij hier helemaal alleen in ons bos? Gref je maar goedschiks over, want legenstribbelen zal je niet baten!

in 't kort

De eerste wedstrijden van
dat ik het kenter

gen eehouden. De wach-
machts om vier uur. De
gehuikt: Story te
wich 1. So reter tegen
hij: 1 ter tegen Quos
1 tegen Spores

Vo en 2 is

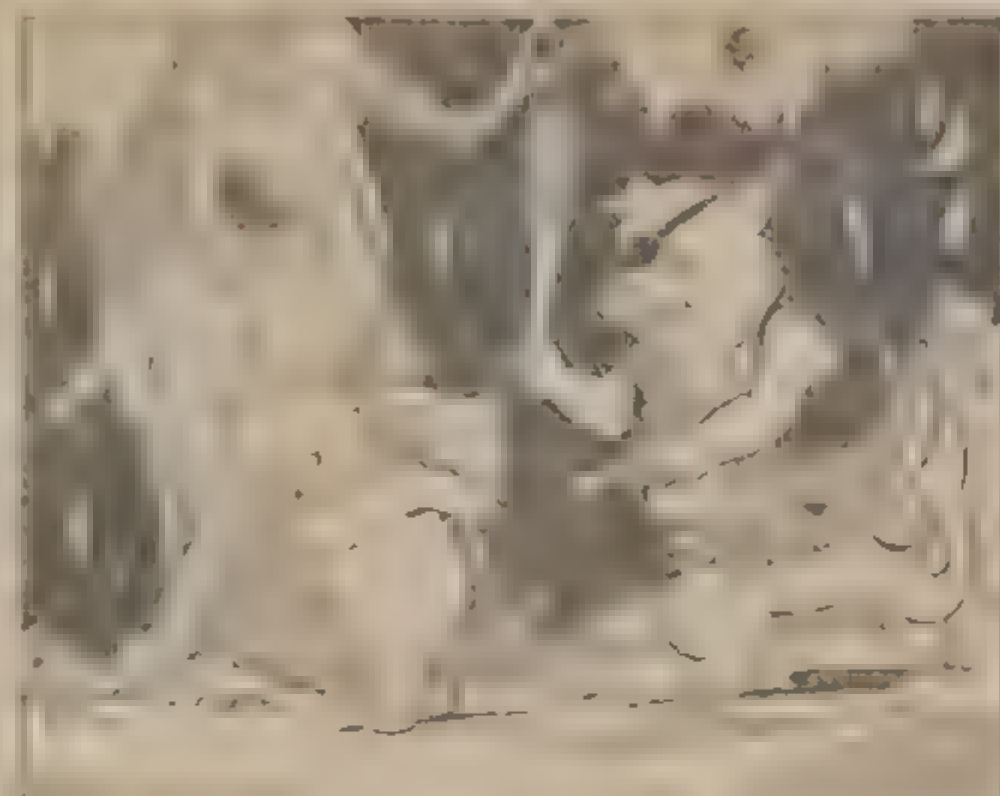
een gevonden. Hij was de laatste toekomst in het geval zal worden. Het is de bedoeling dat de nieuwe loon- en denregeling voor de in werking is getreden. Het is niet alle arbeiders, maar ten bren- teits, die, veranderen de werken, een gemaakte De oorzaken daarvan e eerste plaats loonden invoering een zodanig het een veelvoud vorm- voor den invoeringda- e plaats zijn door de ge- lantieven talrijke mis- n, welke tot loonda- t gevolg is geweest, dat r de bemoeuwingen van den rijkdienst voor de

GETROUWD.

om er vierde het echt-

De geheimzinnige roverhoofdman

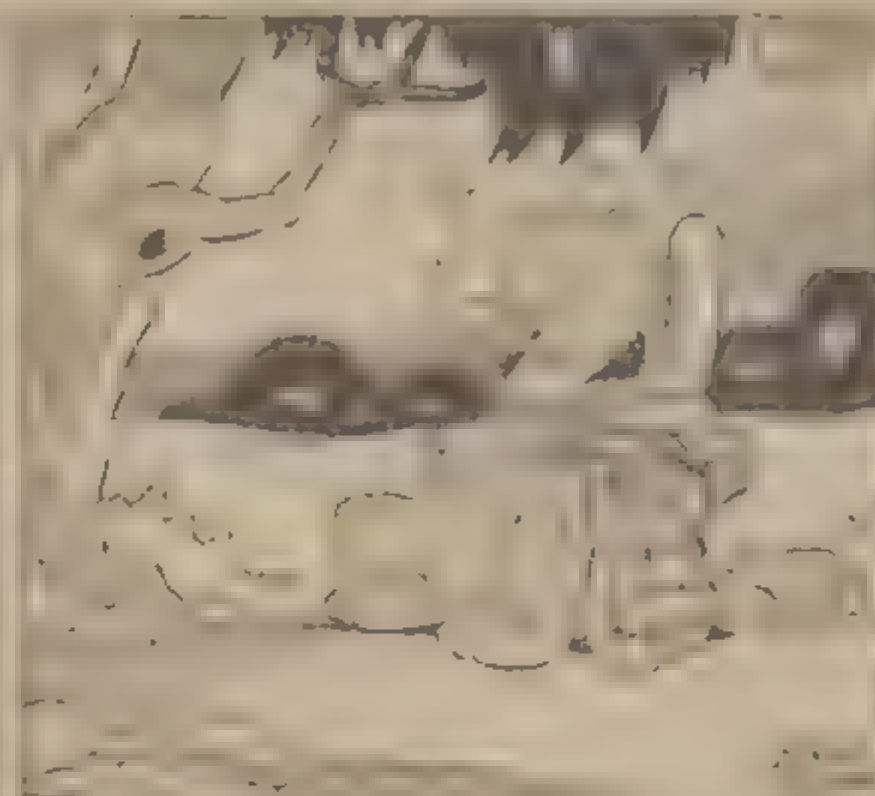
nij toch niets beginnen.

— Loop voor me uit! snauwde de denogge bandiet. Maar maak geen grapjes, manneke, want daar houdt ik h

waard is, nie? Huhuhuh!

Tom Poet was er intussen in geslaagd te zijn om de zaak te peuteren waar het

hoofdkwar-

la en we binnentreden.

Intussen zal een heel eind tijd ver- elen. Het is niet te herkennen van de kag

VREUGDE EN
DEN NI
SCHOUW

Opening van seizo-

(Van onzen

UTRECHT, 7 Septem-
De leiding van „Vr-
was van meening, dat
de gelegenheid moest
den nieuwen Uir-
te bezoeken, weshalb
verkeerd gen, dat
speciale voorstellen
Arbeid" binnen de n-
me. Deater greeve
veel belangstelling. I-
meer dan een opzich-
aakt, want de aan-
tugte van van de pre-
niet opzichte „Arbe-
r" indische vertaling
oeder rige van A. b-
draadige operette in
rakk camera in ons al-
van Vreugde en Ar-
voor de „Haagse Op-
ter Tricheb). Al droeg
nog het kenmerk va-
lus niet volkomene, d-
nen een genoeglike
speelsters en spelers

voor den aanvang
der van Vreugde e

De geheimzinnige roverhoofdman

In 1941 105

The first of these is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The second is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The third is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The fourth is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The fifth is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The sixth is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The seventh is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The eighth is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The ninth is the fact that the

[\[illegible\]](#)

The tenth is the fact that the

[\[illegible\]](#)

[illegible]

1. 凡在本市行政区域内从事经营活动的个体工商户，
 2. 应当依法向工商行政管理部门申请注册登记，
 3. 领取营业执照后方可开展经营活动。
 4. 个体工商户应当遵守国家的法律、法规，
 5. 依法纳税，自觉接受政府和社会的监督。
 6. 个体工商户应当诚信经营，不得欺诈消费者，
 7. 不得销售假冒伪劣商品。
 8. 个体工商户应当加强内部管理，
 9. 建立健全财务制度，妥善保管账簿。
 10. 个体工商户应当注意安全生产，
 11. 不得雇佣童工，不得违反劳动保护规定。
 12. 个体工商户应当积极参与社会公益事业，
 13. 为社会和谐发展贡献力量。
 14. 违反以上规定的个体工商户，
 15. 将依法予以处罚，情节严重的，
 16. 将吊销营业执照，取消其经营资格。
 17. 本规定自发布之日起施行。
 18. 市政府办公室
 19. 二〇二〇年九月九日

ver en vrees en de
schaying Hato Wang is
van enkele vreeske
is de blauwe Septemte
vloesing van een h
rende denken en paare
de hien zeunen. Het
laast uit eenige papie
zakken met wat hoo
zen hebben deze men
bestemmingen van
hebben is van such
leven als natuursch
men ontsag in den Ka
Ruinen reide als h

History

IGARETTEN TCH.

— In België
koolgaret op de
worden

daar.
voort en zij
de vertel- en
id in de

icht der sigaret-
erd worden. N
tening gebou
fabrieksmak- en

ren
aan een ziele
loze van een
eune omstandig

ARTJE KREEG SLAAG.

naijver.

correspondent).

Sept. — Dat een
geman zich mocht
vinst van een Dirk
naar de meening
de degen en va
n te zitting
dan ook op een

De geheimzinnige roverhoofdman

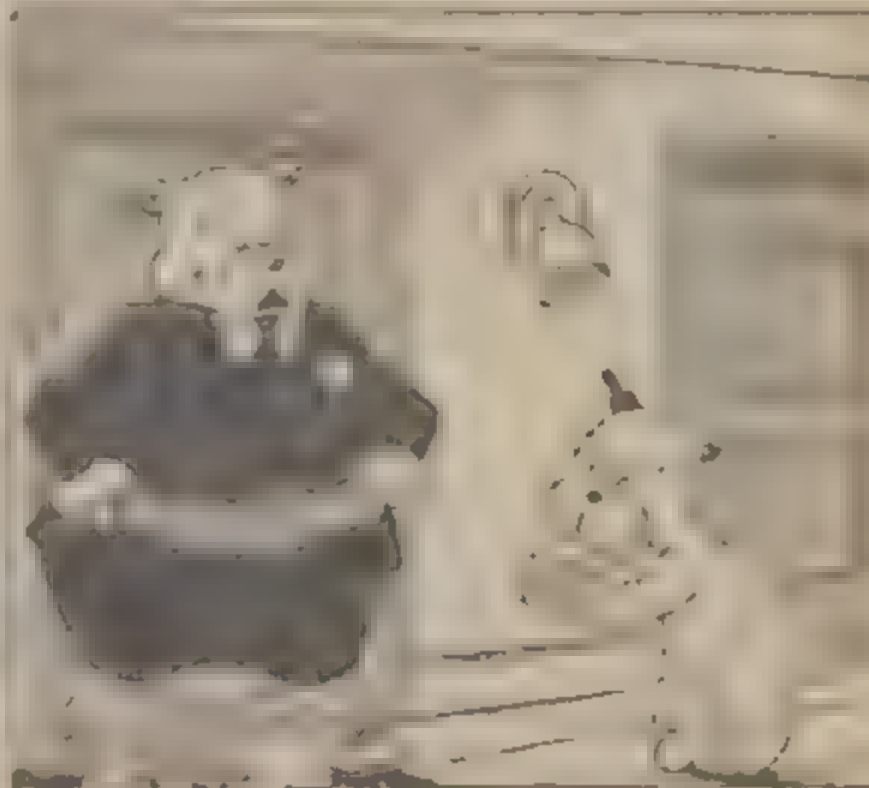
Tom wordt vastgebonden 107

— We moeten dit b...ale ventje een le
de hoofdman. — Hij heeft veel te veel praaltjes! En boven
dien zou het veel te gevaarlijk zijn om hem los te laten. In
hij eenmaal onze vnu plaats weet. Het was een stomme
streek van Evert Elnorg om hem hier te brengen. — Wat
denk je van de ondergrondse raver, Grommel? De zwaar
gewapende gedaante, die tot duister schiet den hoofdman ge
maan had, deed een stapje naar voren en lude Tom Poes
hij zijn neus op. — Een goed idee, hoofdman! bromde
— Dat zal het beste zijn, want iemand, die daarin ver
daanen is, vertelt niets na

nienten Tom Poes naar een
aangienzend vertreke en begon hem
niet een paar knoden stevig vast te
knopen. Wille Waf had zich intussen
niet door den commissaris weg laten
jagen. Hij had hem haastig verteld,
hoe de rovers zijn huis hadden bezet
haard, terwijl hij met Tom Poes op
het politiebureau was geweest en hoe
Robert Rood voor de tweede maal was
neergeslagen

Toen begon de commissaris de angsteling te to
nen. — Wel, uit wat je me daar vertelt, blijkt, dat
die bandieten van jullie plan op de hoogte wa
ren momde de hii. — Hm... wacht es, ik ge
loof, dat ik nu toch eens maatregelen zal gaan
men. Ik zal eens kijken, wat we in het bos kun
nen vinden. — Maar gauw dan heer commissaris!
jammerde Wille Waf. Er is al zoveel tijd verstre
ken en misschien is het voor Tom Poes nu al te
laat!

En ik vermoed, dat t is de terlijke ver- medemenschen, die van de bendeelde haar te helpen. Door het meisje te bren- enken, dat het hier is. De vrienden, vrienden, wachten samen hem tusschen hem naar de woning heeft natuurlijk be- een loopend vuur lan zijn er al gauw menschen bij elkaar, geïnteresseerden. Dat

Ik ben er niet bij op eens, hé. Wel heb hij verklaard heeft, toch te zullen ne- is hij ook eerst ge-

er naar het tweede doodra men dat ver- haar woning samen- eest. Maar toen heb- Dat ging natuurlijk t trouwens uit. Er meer. De jon- ouw gegaan met het et dus zijn zin door, emand zich er meer d heeft nu het laat-?

g over straat en naar olkomen.

, die mij thans kan as voor dienstroken hetzelfde oordeel. De t een der haren op deze wil echter zijn n; hij heeft dat ge-

staat geen aanspraak meer op vergoeding.

naalde.

welke hij dezen politie-inspecteur in den kersekte en nerkwaardig is wel, dat

De geheimzinnige rooverhoofdman

Tom in groot gevaar 109

De commissaris stapte uit de auto en vroeg aan heer Bommel, waarom hij zo stond te schreeuwen. „Ik heb een spoor gevonden,” legde Ollie uit, „en als ik mij niet vergis, voert dat regdirect naar de schuilplaats van de rovers. Ik zie dat aan het zand, niet U? Het is hetzelfde zand dat Tom Poes in zijn zak had gedaan.”

„Wel,” zei de commissaris, „misschien zijn jullie toch nog niet zo dom als ik gedacht heb.” Toen keerde hij zich om en brulde: „Uitstappen allemaal! We moeten door het bos er heen! De auto's moeten hier wachten.”

Toen begon er een wilde ren door het dichte woud. Heer Bommel liep met den commissaris voorop en de politiemannen volgden.

„We moeten opschieten,” bromde Ollie. „Als we maar niet te laat komen!”

Nu, daar bestond wel gevaar voor, want de positie van Tom Poes was allesbehalve vrolijk. Grommel had hem met zijn koorden zo stevig gebonden, dat hij geen vin meer verroeren kon, en bovendien had hij hem aan zijn voeten een grote loden kogel gebonden.

„Zieto,” zei Zwarte Sim, de hoofdman, „dat is dat! Maak nu het luik maar open, Grommel!” Grommel snooft eens en toen lichtte hij een luik uit de vloer. „Kijk, ventje,” zei de hoofdman vriendelijk, „daaronder stroomt een ondergronds riviertje. Daar zullen we je nu in laten zakken, dan kraait er geen haan meer naar je, en bovendien is er geen kans, dat je er ooit weer uit komt.”

„Schurken!” riep Tom Poes, „dan dielen zijn jullie! Maar denk maar niet, dat je er gemakkelijk af zult komen! De politie zal jullie wel weten te vinden, en dan ...”

„Poe, de politie!” smaalde Zwarte Sim. „Vooruit, Grommel, weg met hem.” Grommel pakte Tom Poes op en tilde hem tot boven het open luik. Ja, nu zag het er erg lelijk uit. Het leek onmogelijk, dat commissaris Bulle Bas op tijd zou komen....

Zekere A. P., als dam, schijnt den schillende pensions gezocht. In Katwijk den loop van den betrokken, waar hij de andere gasten w hij bleek vlot zijn w Toen verschillende strand waren, ha man verschaftie zich mers en roofde daa gading was.

Er waren twee g een heer uit Amster feuille met onvveer stel was kwijgeraa Helmond, van wie e len, benevens eenig dere gasten bleken den penslon-rat.

De officier vond h verdachte, die reeds deeld, streng zal wor vorderde een jaar e vangenisstraf.

Vonnis over 14 da

GOUDEN E

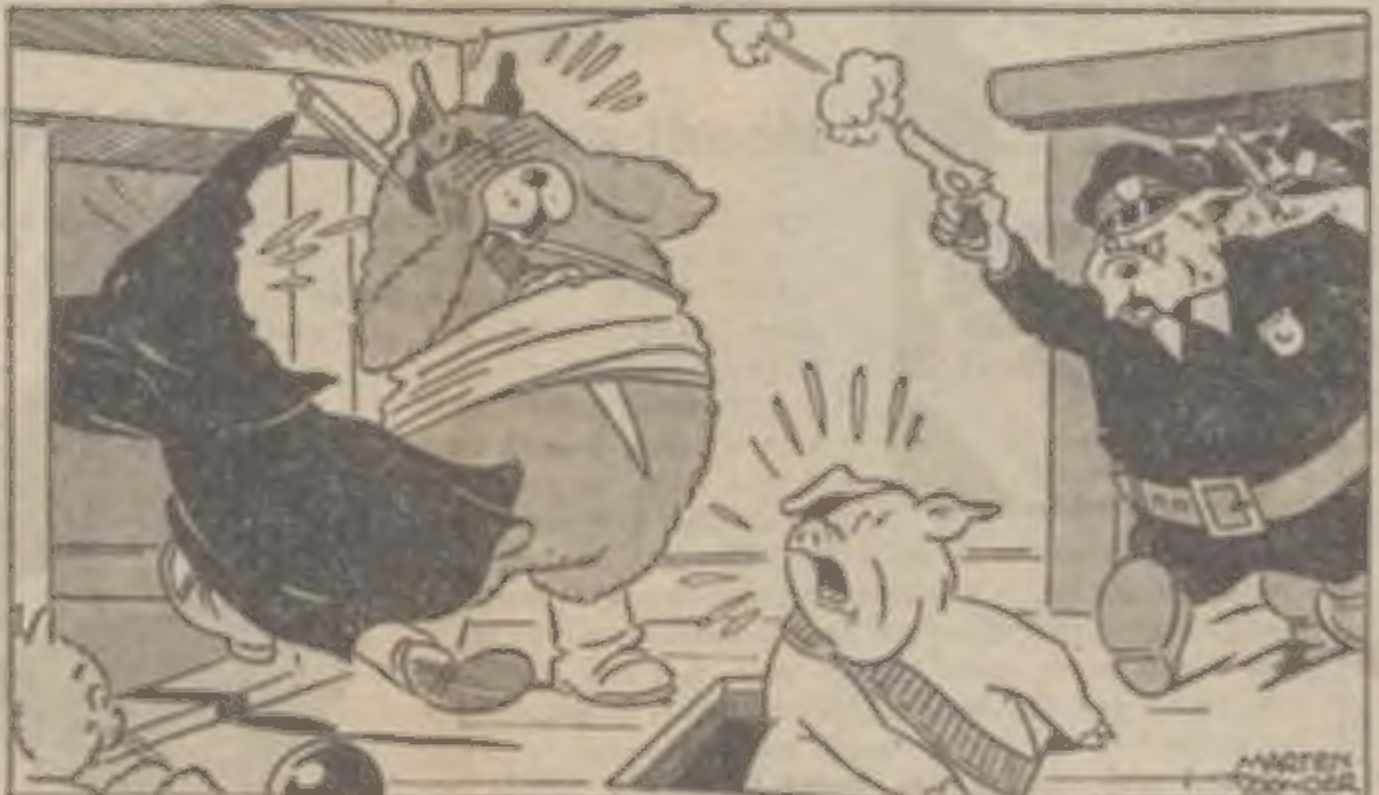
19 September a.s. J. van der Stelt-Mik Werkendam, den d waarop zij 50 jaar g lijk werden verbond

15 ct. bij Uw drogist, (ellog) 2248
 ontvangen een dezer dagen — ieder ge-
 val vóór 1 October — bericht of de aan-
 vraag is toegestaan en wanneer binnen
 bekend; evenwel voor kamerbewoners.
 Naders berichten omtrent deze categorieën
 volgen zoo spoedig mogelijk.
 en zijn orkest, 12.25 Het kwartier van den
 Arbeid, 12.40 Almanak, 12.45 BNO:
 Nieuws en econ. ber., 1.00 Zang met
 Holland
 HILVERSUM II. 301.5 N.: 6.45—8.00 Zie III
 versum I. 8.00 BNO: Nieuwsber., 8.15 Gra-
 7.40 Report
 Gramofoon
 9.45 BNO:
 ding, 10.00
 (opn.).
 MARK
 P.
 UTRECHT
 stuks vee, w.o.
 per stuk, p
 f 380-600, half
 f 300-470, hand
 pend; 880 mag
 redelijk, onv.;
 redelijk, 100 ar
 kalm, onv; ma
 redelijk.
 — Kaas f 1.4
 — Eieren f
 WILD
 UTRECHT, 1
 eenden f 0.75-1.
 hennen f 3.35,
 BOTER
 ROORN, 13
 perleerm; 100
 GROENTEN,
 BEEMSTER,
 merend en On
 f 12, 2. dr. f 15
 slammijlsoenen
 100 Kg., komke
 (misten A f 6-1
 f 12 per 100 st
 100 Kg., savoy
 postelein f 12,
 f 7 per 100 Kg.
 telen f 3.50-8,
 thalers f 12-51,
 stuks, netmeloe
 Appels: Zoets
 Kg., Codlin Ke
 f 8-20, Transp
 Zigeunerin f 10
 Peren: Beurre
 Beurre de Mèr
 f 10-35, Dirkje
 deen f 5-22, De
 gin Elsa f 5-25
 d'Koperen f 10
 peer f 5-15.

ST WEGENS DRIJVING. — Zekere L., die in stal woningen exploi- arbederswoningen — dat hij de woningen eld, schuldig gemaakt — zeer geraffineerd te hans wegens huurop- gesteld. Eenige weken hem protes-verbaal danks bleef hij toch ogen doorgaan. ek bleek verder, dat oor de belastingen te n en distributiebewij- d, die hij door onjuis- kregen. Op last van huurprijzen der wo- en vastgesteld op de (A. N. P.). EUR BIDDLE VOND. olnische Zeitung" via bericht, is Woensdag der Ver. Staten bij esilleerde regeringen die, in de Midlands hij de veldoefeningen sche brigade bijwoon- en granaatsplinter in e eerste gewonde, die roepen van een veld- rt kort geleden door overs aan de Neder- s geschonken.

De geheimzinnige roverhoofdman

Evert in moeilijkheden 110

Van je één, twee.... drie....., telde Grommel en hij stond op het punt
 Tom Poes in het luik te laten verdwijnen, toen plotseling Evert Eenoog
 binnenstormde.
 — Vlucht! — riep hij, — de politie is er! Het is te laat! Oooo! Wat moet
 ik doen! Ikkik....
 — Wat???? — riep de hoofdman. — De politie????? Wie heeft ons ver-
 raden????? Maak dat je wegkomt, Grommel! We moeten vluchten!
 Grommel snoof senuwachtig, toen goolde hij Tom Poes in een hoek en
 wilde achter den hoofdman aan naar buiten rennen, toen commissaris
 Bulle Bas met al zijn politiemannen achter hem aan naar binnen stormde
 en zijn revolver in de lucht afvuurde.

— Handsen omhoog!!! — bulderde hij. — Geef je over, gespuls!
 De hoofdman vloog met een geweldige sprong het vertrekje uit. Grommel
 wankelde steunend tegen de muur aan en kreunde, terwijl hij zijn handen
 voor zijn ogen hield: — Niet schieten meneer de hoofdoppercommissaris....
 Daar krijg ik zo'n hoofdpijn van!
 En Evert Eenoog, die niet had uitgekeken waar hij liep, was in het luik
 gevallen. Maar omdat hij zo dik was, bleef hij halverwege hangen, terwijl hij
 gilde: — Ik ben onschuldig! Heb medelijden met een eerlijk, arm varken!
 Ik heb nooit kwaad gedaan! — Ja, dat was me een toestand.

De geheimzinnige roverhoofdman

Een verschrikkelijke ontdekking !!!

De hele bende werd nu ingerekend, de hoofdman werd uit het zijvertrek gehaald, net toen hij op het punt stond door het raam te verdwijnen. Evert Eenooig werd uit het lulk gered en iedereen werd stevig gebonden. Tom Poes was intussen ook van zijn touwen bevrijd en hij zei tegen den commissaris:

— Dat was maar net op het nippertje, heer Bulle Bas! Wanneer u één minuut later was gekomen, was ik er niet meer geweest om u te bedanken voor de redding. Maar weet u, waar ik zo nieuwsgierig naar ben? Wie er onder die zwarte kap zit! De stem van dien hoofdman komt me zo bekend voor en ik ben nieuwsgierig of hij is wie ik denk.

— Hm, zei de commissaris, dat genoeg wil ik je graag doen. Ik ben er zelf ook nieuwsgierig naar. Hij trok den hoofdman een eindje naar voren en rukte hem de kap van het hoofd. En toen stond daar.... niemand minder dan Robert Rood!

— Dat hadden jullie niet gedacht, hè? zei die met een brutale grijns. Nou, jullie zullen het toch met me eens zijn, dat ik het handig heb aangelegd door me iedere keer vast te laten binden als mijn bende een huis had leeggehaald!

Niemand had verdenking tegen dien armen meneer Rood. Haha! Ik ben... — Houd je mond, schurk! snauwde de commissaris. Toen draaide hij zich om en zei tegen brigadier Snuf, die achter hem stond:

— Brigadier, jij bent er voor verantwoordelijk, dat deze bende voltallig op het politiebureau aankomt! En let speciaal op dezen zwarten meneer Robert Rood! Hij is tot alles in staat!

van beroep en
onzer scheepva
laatsen tijd op
kondige bij inle
„Van waar ha
deskundige op
de de politierec
Verdachte zal
te hebben af
gesteld op een
ringsbureaux v
Politiered
gelijk. Men hee
meeren naar u
uw strafrechter
een en ander a
De politierech
stem de veroc
verdachte reeds
ren er twee v
vijf voor verd
straf luidde rw
dachte bleek o
geweest bij de
butliedienst.
Verdachte ha
stolen uit een d
gemeente Utre
diefstal en dee
van een ketel,
Politiered
hebt u zoo g
hebt vier versc
discht.

Als getuige v
het bewuste inle
hem was het ee
in dienst bij d
Hij had verdach
groot fantast.
Plichtgetrouw
er bijzondere v
blik werden i
dachte zich om
den te krijgen.
laten zetten ach
het lokaal st

hunk. Zij is bij nacht n
khond. Er is hier eens een
nmerman werkzaam ge-
zij goed kon opschie-
hondenman. Zij kreeg
em, als hij zat te koffie-
man vertrekt, naar een
hier in de buurt, maar
in den stal. Hij wil die
halen, maar dat hoef-
let hem niet binnen
de goedheid zelve.
de hond eens over den
and, zij vindt het best,
c bij toeval een stap in

anet poolshoogte ne-
pples zijn uit haar hol
la het met de rest?

Eigen foto's/Sierling

1899. — Bij alle Apoc. 1.77.
0.76, 0.41.
(Adv.)
8375

vormt hiervan weer een sprekend ver-
beeld. Thans kan men gevoelig zeg-

„Aftenblad“ bracht dienaangaande zelfs
min of meer sensationele onthullingen

tionisten geen aankoopingspunt wil ge-
ven om zich tegen zijn politiek te kee-

den schepen
schulven (Rus
Ook de hieru
len vermichte
wenschten oor
sche bevolkin
Grover gescha
figuurlijk.
Wanneer
Roosevelt in
kan hieruit te
getrokken, da
schuld voor
schoenen te
danks de uite
duikboot-oms
consignes hou
naar den aard
houden schip,
schip te ver
geconstateerd
zinken brenge
verklaard, dat
komt aan he
houden. Als
dat Amerikas
zullen opener
zaansch schip,
gedulde water
bet Amerikas
de verantwo
bij zijn Pres
ligt.

AANSLAG
CENTI
AGRAM,
communistsch
een aanslag g
trale van Ag
de werd aang
het onderzoek
contact stond
die in het Br
een bergplaat
heesten.

De geheimzinnige roverhoofdman

Smakelijk maal tot slot 112

Een half uurtje later was de hele bende al veilig achter slot en grendel en de volgende morgen werden Tom Poes, Wolle Waf en heer Bommel bij den commissaris geroepen. — Hm, Ahum, — sprak deze. — Ik moet jullie bekennen, dat ik eerst niet veel vertrouwen in jullie had, maar ik erken nu, dat ik me ietlijk heb vergist. De uitgeloofde beloning komt jullie dan ook eerlijk toe en ik hoop, dat ik mij in de toekomst weer tot jullie mag wenden als dat zo te pas komt. — Natuurlijk, commissaris, — zei Tom Poes, het zal ons een genoegen zijn u te kunnen helpen, is het niet heer Bommel? — Welzeker, zei heer Bommel met een brede glimlach. — Altijd tot uw dienst. Het was mij zeer aangenaam.

— Eh, tja... — zei Wolle Waf, die tot dusver gezwezen had, maar krijgen we nu ook onze meubelen weer terug, meneer de commissaris? Mijn gietertje is er ook bij, ziet u, en het is erg droog geweest, de laatste dagen. — Daar wordt voor gezorgd, — zei Bulle Bas, terwijl hij hen voorging naar buiten. — Kijk, daar staat de vrachtwagen al, die alles weer terug gaat halen. En nu, tot ziens, ik moet nog wat werken.

En toen gingen Tom Poes en Ollie Bommel en Wolle Waf een feestmaal gebruiken in de herberg „Het vrolijke varken“, hoewel Wolle dat eigenlijk verkwistend vond. Tom Poes stond er op, de beloning eerlijk tussen hen drieën te verdelen, maar heer Bommel weigerde er iets van aan te nemen. — Nee, nee, jonge vriend, — zei hij, — dat zou niet eerlijk zijn. Ik ben een vermogend man en ik heb dat niet nodig. Bovendien heb jij het meeste werk gedaan. Nee, nee, deel het maar met Wolle Waf, die zal het wel kunnen gebruiken. En laten we nu een glaasje drinken op de goeie afloop. Daar ga je, Tom Poes!